

Naklada Andrej Ivanuša ob 25. maju, dnevu brisače

DVAINŠTIRIDESET ALI NI FRKCEV, SO SAMO KRČI

Objavljeno: Revija Jašubeg en Jered, št. 32 (2014).

Pravi ljubitelji znanstvene fantastike to število obožujejo skoraj z versko gorečnostjo. Ostalim prebivalcem Pretežno neškodljive pa ne pomeni ničesar. Pravzaprav je za njih to le število, ki pride izza števila enainštirideset in za katerim pride število triinštirideset na številski premici realnih števil. Je število, ki je deljivo z dva (21), tri (14), šest (7), sedem (6), štirinajst (3), enaindvajset (2) ter seveda z ena in samim seboj. Čemu toliko govora ob omembi tega števila? Predvsem pa brez panike, prosim, vse bom pojasnil takoj!

ODGOVOR NA ULTIMATIVNO VPRAŠANJE

Število 42 je tisti odgovor na ultimativno vprašanje o **Življenju, Vesolju in sploh Vsem**, ki ga je postavila skupina hiper-inteligentnih pan-dimenzionalnih bitij, ki jih Zemljani vidimo kot bele miši, najpopolnejšemu računalniku Globoka misel. Ta je za odgovor potreboval 7 in pol milijonov let. Odkrito povedano, pravzaprav niti ni čisto znano, kaj je bilo izvorno vprašanje. Domneva se – zdi se – tako nekako je bilo res – menda postavljeno vprašanje. Stvarniki naj-oh-in-sploh-mega superračunalnika Globoka misel so seveda poprosili stroj, da jim razkrije prvotno vprašanje. A je stroj suho odvrnil, da to ne more, lahko pa pomaga ustvariti še boljši stroj, ki bo povedal, kaj je bilo prvotno vprašanje. Vendar domnevam, da pri tem ni bil najbolj iskren.

Obstaja namreč teorija, ki pravi, ko bo nekdo natanko ugotovil, kaj je Vesolje, čemu služi in zakaj sploh je, bo le-to v trenutku izginilo in nadomestilo ga bo nekaj še bolj bizarnega in nerazložljivega. Obstaja še druga teorija v kateri avtor pravi, da se je to že zgodilo.

V knjigi Douglasa Noela Adamsa **O Življenju, Vesolju in sploh Vsem** (originalni naslov: *Life, the Universe and Everything*) je predstavljen Prak, osebek, ki menda pozna vso resnico. Ta zagotavlja, da je 42 Pravi Odgovor (PO) na Tisto Vprašanje (TV), vendar obojega ni mogoče znanstveno potrditi. V kolikor bi TV in PO obstajala v istem Vesolju, bi se medsebojno anihilirala in v proces anihilacije za seboj potegnila še vse Vesolje (prva teorija) ter ga nadomestila še z nečim bolj čudnim (druga teorija). Vsekakor je priporočljivo, da število ne izgovarjate na glas ali celo kričite. V peti knjigi Douglasa Noela Adamsa **Pretežno neškodljiva (Mostly Harmless)** glavni junak Arthur Dent na planetu Milliways pogleduje na hišne številke v dolgi ulici, kjer išče restavracijo. Na koncu ulice se ustavi, glasno zakliče: »Tam, številka 42!« in vstopi v klub Beta, kjer je lastnik Stavro Mueller (Stavromula Beta).

Ta krik povzroči, da je Zemlja takojci uničena v vseh njenih časovno-prostorskih inkarnacijah. Preprosto izhlapi in ne izvemo, kaj bolj nerazložljivega in bizarnega jo je nadomestilo.

Glavni junak celotne štorije pridobi komputacijsko matriko v svoje možgane. V eni izmed iger, ki jih igra s svojim vesoljskim partnerjem Fordom Perfectom, iz vreče vlačí naključne domine in na vsaki je isto vprašanje:

»Koliko je šest krat devet?«

Artur odgovori brez razmišljanja:

»Šest krat devet. Dvainštirideset!«

»To je to. To je vse, kar je!«

»Vedno sem menil, da je nekaj fundamentalno narobe s tem vesoljem.«



Zemlja je po »bogatem« opisu v Štoparskem vodniku po Galaksiji označena kot »pretežno neškodljiva«. Pogled nanjo z Lune.



Ford Perfect, dopisnik Štoparskega vodnika po Galaksiji in Arthur Dent, brezdomec, brezplanetarec (lika iz filma).

Vendar je šest krat devet dejansko enako štiriinpetdeset. Za to pa so krivi Golgafrinčani, ki so že v prazgodovini pokvarili Zemljo (ta je del še-boljšega-naj-oh-in-splohmega superračunalnika) in s tem vsadili napačno matriko v Arturjevo podzavest. Douglasa Adamsa so velikokrat prosili, naj pojasni, kako je prišel na to številko. Teoretiki med njimi so napletli vse mogoče storije, ki naj bi pojasnile bizarnost števila, ki niti ni praštevilo. Če bi le bilo vsaj to! Najbolj matematični bralci so odkrili, da je $6_{13} \times 9_{13} = 42_{13}$ (trinajstiško, števila z bazo 13).

Douglas Adams se je kasneje šalil na račun te ideje in ob tem izjavil:

»Se opravičujem, vendar ne pišem šal z bazo 13!«

Drugi so ugotovili, da je 42 binarno 101010, kar je videti nekako zelo okroglo. Tretji so spoznali, da se svetloba lomi pod kotom 42 stopinj v vodnih kapljicah in tako tvori mavrico. Četrty so našli podatek, da svetloba potrebuje 10-42 sekunde, da prepotuje premer protona.

Adams jih je 3. novembra 1993 razsvetlil:

»Odgovor je zelo preprost. To je bila le šala. Potreboval sem neko popolnoma običajno, ne preveliko število in popolnoma naključno sem ga izbral. Binarne vrednosti, števila z bazo 13, tibetanski menihi, itd. so čiste neumnosti. Sedel sem za pisalno mizo in skozi okno strmel na vrt. Potem sem pomisli, da bi bila 42 čisto spodobna številka. Pa sem jo zapisal. Konec zgodbe!«

DOUGLAS ADAMS NIMA POJMA



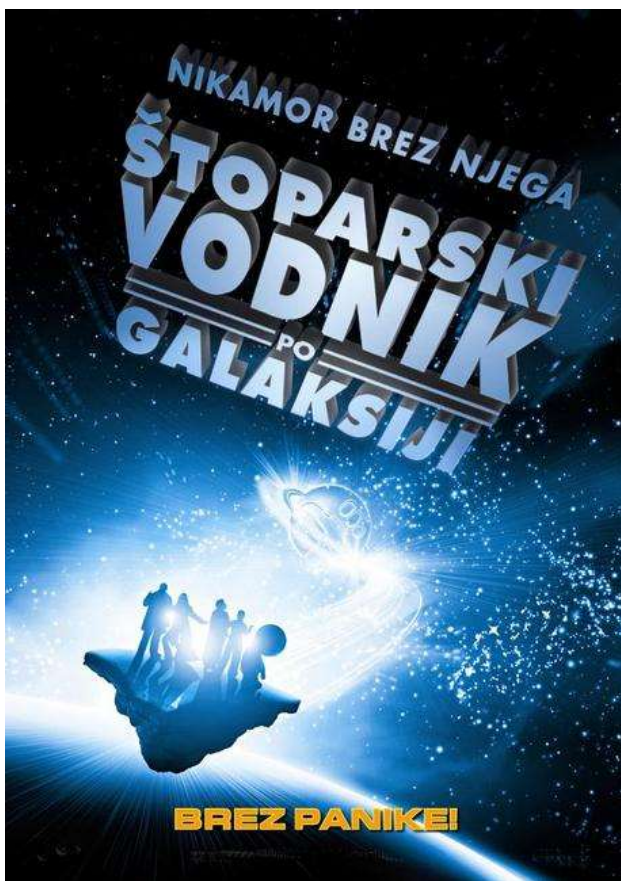
Douglas Noel Adams (1952—2001)

Douglas Noel Adams (rojen 11. marca 1952, Cambridge, Anglija - umrl 11. maja 2001, Santa Barbara, Kalifornija, ZDA) je bil angleški pisatelj, humorist in dramatik. Njegovo najbolj znano delo je 'trilogija v petih knjigah' **Štoparski vodnik po Galaksiji** (*The Hitchhiker's Guide to the Galaxy*).

Začetek te serije knjig je bil v letu 1978 v obliki radijske komedije na radio BBC. Knjige so: **Štoparski vodnik po Galaksiji** (*The Hitchhiker's Guide to the Galaxy*, 1979, ISBN 0-330-25864-8, strani 151), **Restavracija ob koncu Vesolja** (*The Restaurant at the End of the Universe*, 1980, ISBN 0-345-39181-0, strani 175), **O Življenju, Vesolju in sploh Vsem** (*Life, the Universe and Everything*, 1982, ISBN 0-345-39182-9, strani 166), **Zbogom in hvala za vse ribe** (*So Long, and Thanks for All the Fish*, 1984, ISBN 0-330-28700-1, strani 153) in **Pretežno neškodljiva** (*Mostly Harmless*, 1992, ISBN 0-330-32311-3, strani 186). Vse skupaj pa se je končalo s prodanimi 15 milijoni kopij petih knjig, televizijskimi nadaljevankami, odrskimi igrami, stripi, računalniško igro, filmom leta 2005 in s pregovori, šalami, skeči ter frazami, ki so postale del svetovne dediščine.

Časovni okvirji nastanka si sledijo tako: najprej je bila radijska igra prvih dveh delov na BBC (1978), nato gledališka igra (1978), pet knjig v obdobju od 1979 do 1992, TV serija (1981), računalniška igra (1984), strip DC Comics v letih od 1993 do 1996, radijska adaptacija zadnjih treh delov v 2004 in 2005 ter isto leto še film.

V slovenščino je knjige prestavil Alojz Kodre. Po mnenju mnogih poznavalcev obeh jezikov, angleščine in slovenščine, je svoje delo opravil odlično. Še več, nekateri trdijo, da je ŠVPG (beri Štoparski vodnik po Galaksiji) slišati bolje in bolj zabavno v slovenščini kakor v originalu. Prve štiri knjige je Tehniška založba Slovenije izdala 1988 in 1989, zadnjo pa leta 1993.



O HIŠI IN GRADOVIH

Prva knjiga se začne tipično angleško z »moja hiša – moj grad«. Arthur Dent, povprečen prebivalec deževnega atlantskega otoka (beri: Anglije), se zjutraj zbudi in ugotovi, da mu hočejo porušiti hišo, da bi naredili prostor za obvoznico. To skuša preprečiti tako, da se gradbenemu stroju uleže na pot. A od namere ga odvrne prijatelj Ford Perfect, ki mu v bližnji gostilni razkrije, da bo Zemlja v kratkem uničena zaradi gradnje hiperprostorske obvoznice skozi Vesolje. Njegovo življenje se obrne na glavo. Kmalu se znajde na krovu vogonske

gradbene vesoljske ladje s prijateljem, ki trdi, da ni Zemljan, temveč posebni poročevalec Štoparskega vodnika po Galaksiji, rojen na planetu, ki kroži okrog zvezde Betelgeze. Ko ju Vogoni vržejo z ladje, naštopata vesoljsko ladjo Zlato srce, ki deluje na neverjetnosti pogon.

Sam začetek celotne štorije deluje kakor prava znanstvena fantastika. Vendar knjige to niso. Ehm, torej, so, ampak so tudi filozofska razprava. A ne kot kakšno dolgočasno nakladanje, temveč zabavno, humorno branje. V vseh petih knjigah nam je avtor na 830 straneh ponudil besedilo, ob katerem se vedno sprašujemo o smislu obstoja tako Vesolja kakor Človeštva.

MARVIN, TISTI ROBOT

Eden izmed najbolj nenavadnih likov v trilogiji v petih knjigah je robot Marvin. Robot ima vgrajen modul PČO (prave človeške osebnosti) in je bil narejen v Sirius Cybernetics Corporation, ki ima tovarno na enem planetu okrog zvezde Sirijus, ob tem pa še reklamacijski oddelek na sedmih drugih. V bistvu je pobegli škartiran prototip. Je izredno depresiven in spravlja v slabo voljo vse okrog sebe. Ima »možgane v velikosti

planeta«, vendar ga uporabljajo za najpreprostejše naloge, kar ga še bolj zamori. Na primer, v prvi knjigi se poveže z umetno inteligenco policijske vesoljske ladje, da bi se pogovarjal z njo in jo odvrnil od aretacije svojih prijateljev, vendar jo s pravo »depro« pripravi do samomora.



Levo: Tipičen predstavnik Vagonov (lik iz filma). Desno: Robot Marvin - najbolj deprimiran.

Marvin trdi, da je 50.000-krat bolj inteligenčen od povprečnega človeka (*Homo sapiens*), kar pa je, roko na srce, mnogo podcenjena vrednost. Na primer, ko ga ugrabijo vojni roboti s planeta Krikkit, da povežejo svojo inteligenco z njegovo. To je njihova največja napaka, saj so kmalu ohromljeni zaradi lastnega samopomilovanja in depresije, ne bojujejo se več, temveč v kotih sob preračunavajo kvadratične enačbe. Marvin pa sam istočasno izdelava vojaški strateški načrt za ves planet in reši »trikratno vse pomembne matematične, fizikalne, kemične, biološke, sociološke, filozofske, etimološke, meteorološke in psihološke probleme Vesolja, razen svojih lastnih«, ob tem pa mimogrede napiše še nekaj uspavank.

Marvin ne kaže znakov paranoje, čeprav ga Zaphod Beeblebrox označi kot »paranoidnega androida«, prav tako nima znakov maničnosti, čeprav ga Ford Perfect označuje kot »manično depresivnega robota«. Ne, on je vedno le konstantno zlovoljen in godrnjav. Pravzaprav izkazuje neverjetno mero stoičnosti in je sposoben čakati sto milijonov let, da najde pravega delodajalca, ki bi znal izkoristiti njegove briljantne možgane.

RIBA BABILONKA

Riba babilonka pomeni univerzalni prevajalnik v vse svetovne jezike. Ime je dobila po opisu iz knjige Douglasa Adamsa. Je »živo« bitje, ki si ga vtaknemo v uho in z njo razumemo vse govorjene jezike v vesolju.

Riba babilonka je po ŠPVG majhna rumena ribica, podobna pijavki, in je bržkone najbolj čudna stvar v vesolju. Hrani se z možgansko energijo, ki pa je ne črpa iz nosilca, pač pa iz bitij okoli njega. Iz te energije vsrkava vse podzavestna mentalne frekvence in se z njimi hrani. V možgane nosilca izloča telepatsko matriko, v katero združi mentalne frekvence z živčnimi signali, ki jih pobere iz centra za govor, od koder izvirajo. Praktična posledica vsega tega je, da z babilonko v ušesu pri priči razumete vse, kar pride do vas v obliki kakršnegakoli govora. Besede, ki jih slišite, so dekodirana matrika, ki jo je v vaše

možgane izločila babilonka ... (Douglas Adams, Štoparski vodnik po Galaksiji, prevedel Alojz Kodre, TZS Ljubljana 1988, stran 45)



Riba babilonka, levo: lik iz filma,
Sredina: shematski prikaz delovanja.

Desno: Traalski hroščati krvolok (neznansko neumna žival: če ga ne morete videti, sklepa, da tudi on ne vidi vas – zabit ko štor, ampak zelo zelo krvoločan).

DAN BRISAČE – 25. MAJ

Dan brisače (angleško Towel Day) se praznuje vsako leto 25. maja kot poklon Douglasu Noelu Adamsu. Spominski dogodek je bil prvič obeležen leta 2001, dva tedna po njegovi smrti 11. maja, in se od takrat dalje praznuje vsako leto. Na ta dan pisateljevi privrženci ves dan okrog vratu nosijo brisače.

Štoparski vodnik po Galaksiji ve o brisačah povedati kar dosti stvari: *Brisača je takole približno naj naj najkoristnejša stvar, ki si jo medzvezdni popotnik lahko omisli. Po eni plati ima veliko praktično vrednost – popotnik jo lahko ovije okrog sebe, da ga greje, ko prečka mrzle lune Bete Jaglana; na lesketajočih se plažah iz marmornega peska na Santraginusu V se lahko uleže nanjo in vdihava opojne morske hlape; na njej lahko spi pod zvezdami, ki sijajo tako žareče rdeče na puščavskem Kakrafoonu; lahko jo razpne kot jadro na majhnem splavu in se odpelje po počasni težki reki Moth; mokro lahko uporabi kot orožje v boju z golimi rokami; lahko si jo ovije okrog glave, da se zaščiti pred škodljivimi izparinami ali da se obrani pogleda traalskega hroščatega krvoloka (neznansko neumna žival: če ga ne morete videti, sklepa, da tudi on ne vidi vas – zabit ko štor, ampak zelo zelo krvoločan); z njo lahko maha v stiski, da prikličje pomoč, in seveda se z njo lahko tudi obriše, če je še vedno dovolj snažna. Še mnogo pomembnejša je psihološka vrednost brisače. Je že tako, da vsak strag (strag: ne-popotnik), brž ko pri štoparju opazi brisačo, samodejno privzame, da poseduje štopar tudi zobno krtačko, flanelasto otiračo za obraz, milo, pločevinko keksov, čutarico, kompas, zemljevid, klobčič vrvice, razpršilec proti obadam, opremo za dež, vesoljski skafander in tako dalje. Še več, taisti strag bo tudi z veseljem posodil štoparju katerokoli od teh ali nadaljnega ducata drugih stvari, ki jih je štopar po nesreči "izgubil". Strag si namreč misli, da je vsakdo, ki je prepotoval Galaksijo po dolgem in počez, se prebil skozi njene temačne kotičke, vzdržal v strahotno neenaki borbi s sovražnimi silami in jih končno tudi premagal, pri vsem tem pa še vedno ve, kje ima brisačo, očitno človek, s katerim je treba računati.*

(Odlomek iz Štoparskega vodnika po Galaksiji, 1979)

Vsekakor vedno upoštevajte najpomembnejše sporočilo iz knjige: BREZ PANIKE! Na koncu se vse uredi - beri: izgine v kaosu. Tudi Vesolje kot tako ...

TRI SO PRAVE REČI - ŠVPG, BRISAČA in ŠTOPARSKI PALEC

Štoparski vodič po Galaksiji je naslov knjige in v knjigi je to tehnološka naprava. Adams si je zadevo zamislil oblikovano na podoben način, kot so danes tablice. Avtor pravi, da ŠVPG po številu prodanih izvodov dodobra presega Encyclopedio Galactico

(EG), predvsem zato, ker je nekaj cenejši in zaradi prijaznega zapisa na pokrovu. A o tem zapisu malce kasneje! Vsekakor pa sta tako ŠVPG kakor EG videti zelo bleščeča in faktografsko natančna. A to je le površni vtis, v resnici sta obe ediciji v določenih primerih fatalno napačni in neprevidnemu uporabniku lahko zelo zagrenita življenje, v določenih primerih pa ga celo lahko izgubi. Vsekakor sta oba zelo, zelo podobna teti Wikipediji. A takrat, ko je Adam pisal svoje monumentalno delo, si Wikice še ni nihče izmislil, to je bilo šele dobrih 15 let kasneje.

O brisači je že bilo govora. Omeniti moram tudi ta citat: »... Odtod tudi izraz, ki se je ustalil v štoparskem žargonu, kot na primer v zvezi 'Hej, ti gnaš tega hupi Forda Perfecta? Tapravi frud, ve, kje ima brisačo.' /Gnaš, gnajti: poznati, vedeti za, srečati, spat z; hupi: kul tip; frud: res blazno kul tip.«

Adams je idejo za zapisano dobil na enem izmed svojih potovanj, ko je ugotovil, da njegove brisače za na plažo kar naprej čudežno izginevajo. Dan brisače (angleško Towel Day), kot je bilo že omenjeno, praznujemo vsako leto 25. maja. Še posebej pa se dan praznuje v Innsbrucku v Avstriji, kjer je menda Adams prvič začel pisati kulturno delo.

Štoparski palec je naprava za štopanje vesoljskih ladij. Ko pride katera v doseg štoparskega palca, potem ta njegovega lastnika v stilu »beam me up, Scoty« prestavi na štopano plovilo. Sestavljena je iz dveh elementov. Prvi je majhna črna škatlica sub-eta-sens-o-matic, ki prične tiho pobliskavati, če se 'nekaj' neopazno premika skozi bližnje vesolje in je primerno za štopanje. Drugi je – citat: »... elektronski štoparski palec, ki je kratka debela črna palička, lepo zglajena in matirana, z ugreznjenimi stikali in kazalci.«

Torej, naštete tri prave reči so nujno nujne za pravega popotnika med planeti. ŠVPG ga poduči o vsem, brisača mu vedno koristi, brez palca pa ni štopanja.

BREZ PANIKE

Fraza »DON'T PANIC« najdemo na pokrovu ŠVPG. Prevedemo jo lahko kot »brez panike«, »ni panike« ali »ne paničarite«. Ta fraza je na pokrov zapisana zato, da bi uporabnika ne bilo strah. Zadeva je po eni strani zelo preprosta za uporabo, po drugi strani pa ... Hm, no ja! Zato je fraza zapisana na pokrov z zelo prijazno pisavo. Pisatelj znanstvene fantastike Arthur C. Clarke je pripomnil v nekem intervjuju, da »... brez panike je mogoče najboljši nasvet, ki ga je možno dati človeštvu!«

PRETEŽNO NEŠKODLJIVA

Prijatelj glavnega junaka Nezemljan Ford Perfect je dopisnik ŠVPG. Zadolžen je bil za opis Zemlje in našega dela vesolja. Za primeren honorar je napisal nekaj strani dolg traktat, ki pa ga je urednik poenostavil na eno samo besedo »Neškodljiva.« Predvsem zato, ker prostor v ŠVPG ni preveč obsežen in je kar veliko gesel zelo skrajšanih. Ford v knjigi ponosno pripoveduje, da je uspel po 15 letih dela vse skupaj dopolniti in se sedaj geslo za Zemljo glasi »Pretežno neškodljiva.« (*Mostly Harmless*). Hm, podobnost z zemeljskimi časopisi, enciklopedijami, itn. je zgolj slučajna!

Omeniti je potrebno še, da je ŠVPG urejen po abecednem redu in geslo Earth-Zemlja se nahaja na isti strani kakor – citat: »Arthur je pritisnil gumbe za ustrezno stran. Ekran se je zasvetil, se zameglil in se izčistil v droben tisk. Arthur je strmел vanj. 'Saj tega gesla sploh ni!' je izbruhnil. Ford mu je pogledal čez ramo. 'Seveda je,' je rekel, 'tu doli poglej na dnu strani, tik pod - Eccentrica Gallumbits, troprsa vlačuga Eroticon 6.'«

Peta knjiga celotne serije je tudi naslovljena s Pretežno neškodljiva. Ti dve besedi sta postali zelo popularni in veliko piscev znanstvene fantastike, programerjev galaktičnih streljačin in scenaristov razbijaških filmov z njima imenujejo našo dobro, staro mati

Zemljo. Najdemo ju v računalniških igrah Elite, World of Warcraft, MMORPG RuneScape (Mos Le Harmless), PerfectDark, GoldenEye 007, Cosmic Encounter, itd.

RESTAVRACIJA OB KONCU VESOLJA

Iz ŠVPG: »Zgodovina sleherne pomembnejše galaktične civilizacije kaže prehod skozi tri različne in razpoznavne stopnje, Preživetje, Poizvedovanje in Izpopolnitev: pravijo jim stopnje Kako, Zakaj in Kje. Za prvo stopnjo je na primer značilno vprašanje 'Kako bomo jedli?', za drugo 'Zakaj jemo?' in za tretjo 'Kam bi šli na kosilo?'« Slednje vprašanje je pravzaprav nepomembno. Jasen odgovor je: »... v Restavracijo ob koncu vesolja.«

Vsekakor je naslov zelo pomemben, ena od besed še posebej – ne NA koncu, temveč OB koncu. Restavracija se namreč nahaja nekje v Vesolju (v prostoru) prav v trenutku (v času), ko ga je za vedno in nepreklicno konec, torej ob koncu Vesolja.

Stopotje ali Restavracija ob koncu Vesolja je eno naj-ne-običajnejših podjetij v vsej zgodovini gostinstva. Zgrajena je bila na razbitinah ... zgrajena bo na razbitinah ... se pravi, da bo dotlej že zgrajena in tudi je – na razbitinah uničenega planeta, ki je (bo šel bit) obdan z velikanskim časovnim mehurjem in ga projicirajo v prihodnost do samega konca Vesolja. Veliki generatorji jo nato, ko si obiskovalci ogledajo največji šov, to je sesutje Vesolja, potegnejo spet nazaj, torej naprej, eee ... vedno nekako niha med Ničesar in Vesoljem. A če vam to ni mar, si morate v njej obvezno naročiti šilček ali dva ali tri ... pangalaktičnega grloreza. Kul pijača, vam pravim, nekatere kar odnese.

O INTELIGENTNIH BITJIH

Ljudje smo tretji po stopnji inteligentnosti na Zemlji. Na drugem mestu so delfini. Nesporne prvakinja pa so – bele miši???! Prosim? Kako? Zakaj? Hja, ne povem. Preberite ŠVPG, pa vam bo vse jasno!

42 IN »O ŽIVLJENJU, VESOLJU IN SPLOH VSEM«

To število in ta fraza sta postali pravi kulturni fenomen, še posebej na internetu. Pravzaprav je fraza postala sinonim za »vse, kar je/obstaja«. V kolikor v Google iskalnik vpišete - the answer to life the universe and everything - boste dobili odgovor 42.



Tudi nekateri drugi on-line kalkulatorji so programirani tako, da na to vprašanje odgovorijo s številom 42, na primer Wolfram's Computational Knowledge Engine. V on-line skupnosti SecondLife je sim z imenom »42nd Life«. V njem je vse posvečeno ŠVPG, obstaja celo restavracija Ob koncu Vesolja. V zgodnjih verzijah OpenOffice preglednic (pred verzijo 3.4) je tudi referenca na znamenito knjigo.

Če v celico vpišemo =ANTWORT("Das Leben, das Universum und der ganze Rest"), nam program vrne vrednost »42«.

Številka se pojavlja tudi v zelo »resnih« zadevah. Celo v enem izmed računalniških standardov (ISO/IEC 14519-2001/ IEEE Std 1003.5-1999, IEEE Standard for Information Technology – POSIX-R Ada Language Interfaces – Part 1: Binding for System Application Program Interface -API), je v uporabi številka dvainštirideset in sicer kot številka obvestila o napaki, če se programski proces zaključi zaradi neobravnavane izjeme. Vodja skupine je ob tem izjavil, da se potrebovali neko številko in so jo bolj za šalo kot zares v resnici vzeli iz ŠVPG.

V on-line več-igralski igri EVE Online je vodilni programer izbral vrednost 42 kot začetno (semensko) vrednost za generiranje slučajnih vrednosti. Te nato izrišejo v igri vse vesolje vključno z vsemi regijami, ozvezdji, zvezdami, planeti, lunami, nahajališči rudnin, itn. V računalniški igri Gothic je vrednost 42 vrednost kode, ki aktivira ali deaktivira goljufije (cheats). Če v igri na določenih delih vtipkamo »What was the question?«, nam igra vrne vrednost 42.

Tudi raziskovalci iz programa SETI so teleskop Allen Telescope Array zgradili iz 42 šesterokotnikov v čast Odgovoru. V ameriškem TV šovu LOST uporabljajo skrivnostne številke 4, 8, 15, 16, 23 in 42. Njihov producent David Fury je v intervjuju zatrdil, da je zadnja številka res povzeta po ŠVPG. Tudi Sanjeev Bhaskar, oblikovalec britanskega TV šova THE KUMARS AT No.42 je potrdil, da je zadevo poimenoval tako, ker je oboževalec ŠVPG. Skupina Cold-play je v album Viva la Vida vključila pesem z naslovom »42« in Chris Martin je revijo Q potrdil, da je referenca na ŠVPG. Obstaja skupina LEVEL 42, ki obožuje Douglasa Adamsa. V britanski TV znanstveno-fantastični seriji DOCTOR WHO obstaja epizoda z naslovom »42«, ki ni 42-ta po vrsti. V njej je polno namigov in sklicevanj na ŠVPG.

Verjetno je še več sklicevanj na to število in na znamenito vprašanje iz ŠVPG. V koliko boste naleteli na številko 42, je zelo velik odstotek verjetnosti, da avtor/ica obožuje to kultno knjigo in jo je zato uporabil v naslovu ali kako drugače. Tudi sam se nisem mogel upreti, da ga ne bi uporabil za začetni naslov tega prispevka.

VESOLJSKA LADJA ZLATO SRCE IN NEVERJETNOSTNI POGON



Glavno naštopano plovilo, ki naša junaka popelje skozi vse Vesolje je vesoljska ladja Zlato srce, ki deluje na pogon neskončne neverjetnosti.

To je »... čudovito novo sredstvo za premagovanje neizmernih medzvezdnih razdalj v ničtinki sekunde in brez težaškega onegavljenja po hiperprostoru. Odkrili so ga po srečnem naključju, raziskovalna skupina galaktične vlade na Damogranu pa ga je razvila v uporabno obliko pogona.«

Še strokovna razlaga pogona:

»Načelo, po katerem je mogoče ustvariti majhne količine končne neverjetnosti čisto preprosto tako, da spojimo logična vezja sub-mezonskih možganov Čmrliaca 57 z atomskim vektorskim črtalnikom, ki ga obesimo v močan izvir Brownovega gibanja (recimo v čedno skodelico vročega čaja), je bilo seveda dobro znano ... Nekega dne je neki študent, ki je moral počediti laboratorij po posebno neuspeli zabavi, pričel razmišljati takole – Če je, si je rekel, tak stroj očitna nezmožnost, je to logično samo končna

neverjetnost. Torej ni treba drugega kot izračunati, kako neverjeten je, vložiti to število v izvir končne neverjetnosti, ga oskrbeti s skodelico svežega in res vročega čaja – in ga vključiti!»

Evo, to bi bilo na kratko o neverjetnostnem pogonu. V kolikor bi zašel v podrobnosti, bi moral naslednjih nekaj eonov pisati strokovne knjige, debele vsaj 600 strani, z mehкими platnicami, broširano vezane in jih prodajati po 10 evrov za kos, oziroma po 12 evrov v trojčku skupaj.

Zlato srce pa je ... nova, novcata ladja, ki še vedno diši po pleskarski barvi in prva na neverjetnostni pogon v vsem znanem Vesolju. Ukradel pa jo je dvoglavi Zaphod Beeblebrox, galaktični predsednik in slepar. Pika! (P.S. Podobnost z našimi politiki, sodniki, zdravniki je zgolj slučajna!) Pika, sem rekel!

INTELIGENTNA DVIKALA

Eee, pravzaprav so to ... navpičnostni osebni transporterji Sirijske kibernetске korporacije s ščepcem inteligence, kar pa prinaša same težave. Namreč, nikoli ne vozijo gor in dol. Načeloma sploh ne vozijo, temveč mirujejo. Tisto malo inteligence, ki jo imajo, uporabljajo za razmišljanje o smislu življenja. Zato nimajo časa, da bi vozila. Kar ima za posledico obilico reklamacij na sedež Sirijske kibernetске korporacije. Ob tem imajo še sistem 'razpršenega časovnega dojemanja', kar jim omogoča, da medlo vidijo v prihodnost. To so jim vgradili zato, da bi v naprej predvidela v katerem nadstropju bodo pobrala potnike preden se začnejo premikati. Ampak, vidijo tudi vse drugo, kar jim nažene strah v kosti in se zato hodijo kujat v klet.

Sirijska kibernetска korporacija ima proizvodne kapacitete na enem planetu. Reklamacijski oddelek pa se razprostira čez sedem planetov. Ob tem imajo zelo dobro razvit telefonski prevezovalni sistem, ki začne pogovor z vami z zelo živčno glasbo, ki je ne morete dolgo poslušati in s stavkom: »Vsi operaterji so žal zasedeni. Ste trimiljon dvestošestdeset tisoč osemsto devetnajsti v vrsti ...«

BOŽJI NAGOVOR

»Na začetku je bilo ustvarjeno Vesolje. To je povzročilo mnogo hude krvi in na splošno velja za zelo slabo potezo ...«

Prav vsakdo bi moral obiskati gorovje Quentulusa Quazgarja, pokrajina Sevorbeupstry, planet Preliumtarn, sonce Zarss, galaktični odsek QQ7 J Gamma. In kaj je tam? Bajе Poslednje Božje Sporočilo Stvarstvu zapisano v žarečih črkah visokih trideset čevljev (to je 9,144006 metrov).

V kolikor ga preberete, vas počasi in nezadržno napolni silno občutje miru, dokončno in popolno razumevanje. Vzdihnete: *»Ja, to je bilo to!«* in pomirjeni odidete, se prežarčite, odletite, preskočite ali kakorkoli že, greste pač na svoj konec Vesolja. Potem v miru in ljubezni preživite še preostanek vašega življenja. Upam, da vam lahko pomagam, če ga zapišem (a ni isto kot, če bi ga prebrali na licu mesta – manjka vam tista duhovna širina in lepota gorovja), torej, tam piše:

»Opravičujemo se za nevšečnosti.«

Vsekakor vedno upoštevajte najpomembnejše sporočilo iz knjige: BREZ PANIKE! Na koncu se vse uredi - beri: izgine v kaosu. Tudi Vesolje kot tako ... /Se ne nadaljuje več, čeprav bi o ŠVPG lahko nakladal še vsaj skozi sedem nadaljevanj. Hvala Bogu za spodbudne besede in srečno Pretežno Neškodljiva. Vzdihnem - ja, to je bilo to!/

P.S. – Še tisto o tem, da ni Frkcev, so samo Krči. Frkci bi naj bili majhni škrateljni ali enci, ki ves čas povzročajo nemir in paniko. Saj poznate stavek: »Ni frke!« Evo, to bi naj bil rezultat njihove dejavnosti. Ampak resno dvomim o tem.

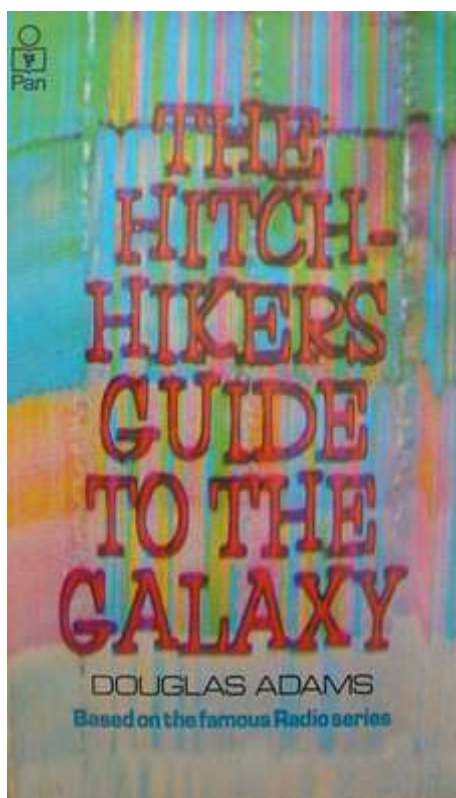
Krči pa so. Zgodba pravi, da sta se na plaži druga ob drugi sončili (beri: pražili) dve mami. Obe sta pozorno spremljali svoja nadobudneža, ki sta plavala. Prva se dvigne črnolaska in zakliče:

»Andrej, ne plavaj tako daleč, te bo krč zgrabil.«

Čez nekaj časa se vznemirjeno dvigne še blondinka in zakliče:

»Jani! Ne plavaj tam daleč. Tam so krči!«

Tako! Sedaj veste: ni frkcev, so samo krči – tam daleč, ko plavate!



Štoparski vodnik po galaksiji

The Hitchhiker's Guide to the Galaxy;
Pan Books, Velika Britanija 1979,
ISBN 0-330-25864-8

Restavracija ob koncu Vesolja

The Restaurant at the End of the Universe, 1980
ISBN 0-345-39181-0

O življenju, Vesolju in sploh Vsem

Life, the Universe and Everything, 1982
ISBN 0-345-39182-9

Zbogom in hvala za vse ribe

So Long, and Thanks for All the Fish, 1984
ISBN 0-330-28700-1

Pretežno neškodljiva

Mostly Harmless, 1992
ISBN 0-330-32311-3